

A ZENE végigkíséri életünket

Hallgatom, ahogy úsznak a hangok a levegőben, s egyre jobban sodródok velük. Csermelycsörgedezés, patakszűgás, folyók morajlása, óceán dübörgése. Mennyi, mennyi minden jut eszébe az embernek, amikor zenét hallgat.

Főleg, ha olyan zenét, ahol tizenyolc ember énekel őszinte szívvel, egyesült lélekkel, mint a csábi Szeder Fábián Dalegylet hangfelvételén, mely a 3. Hajnalok Völgye kortárs kórusfesztiválon készült (rendszeresen novemberben tartják), melynek egyik szervezője a csábi informatikus, **Zatko Ervin**.

– **Meglepett, hogy milyen tág a repertoárjuk, hiszen a nagy klasszikus zeneszerzőktől kezdve, az afroamerikai spirituálén át, egészen a kortárs szerzőkig szinte minden megtalálható benne.**

– Amikor tíz évvel ezelőtt Hives István tanár úr tizenkét lelkes emberrel megalapította a kórust, főleg szakrális dalok szerepeltek a repertoárján. Ahogy azonban bővült a kórus, tágultak a lehetőségek is. Tizenyolc embernek (öt férfi és tizenhárom nő) már a négy szólamot igénylő művek bemutatása sem okoz gondot. Közben pedig a művészeti vezetést átvette egy rendkívül nagy szakmai hozzáértéssel és modern gondolkodással megáldott budapesti karnagy, Tóth Árpád. Az ő irányítása alatt közel száznyolcvan darabos, tág repertoárt alakítottunk ki.

– **Egy tág repertoárt miképpen lehet „frissen” tartani?**

– Hetente egyszer, a próbákon többnyire azokat a dalokat gyakoroljuk, melyeket a legközelebbi koncertünkön be szeretnénk mutatni, illetve amelyekkel versenyre készülünk. És mivel évente legalább húsz fellépésünk van, a dalok örökös körforgásban maradnak. Sem én, sem pedig a dalegylet többi tagja nem híve annak, hogy mindenhol ugyanazt énekeljük. Hiszen mást várnak el tőlünk a Mátyás-templomban és mást a Művészetek Palotájában.

– **Ezek szerint gyakran utaznak külföldre...**

– Akárhogy is nézzük, mi egy kis falusi kórus vagyunk. Ezeket az utakat sem engedhetnénk meg magunknak, ha nem támogatna minket Csáb község önkormányzata. Persze, azért mi sem ülünk ölbe tett kézzel: pályázunk, ahová csak lehet, mint például a Szülőföld Alapítványhoz. Kovács Jánosnak, a Pátria rádió hangmérnökének segítségével cédét is megjelentettünk. **A környező országokban már szinte mindenütt jártunk. A leggyakrabban itthon és Magyarországon lépünk fel. Nekünk ugyanis fontosabb, hogy hazánkban, szűkebb pátriánkban terjesszük a zenei kultúrát.**

– **A koncertezés mellett a kórusok országos szintű megmé-**

rettetéseinek szinte mindegyikén ott vannak. Sőt, a közép-szlovákiai templomi kórusok versenyéről hétszer tértek haza az ország legjobbjaként.

– Ezt valóban kevés kórus mondhatja el magáról. Bevallom, mi mégsem erre vagyunk a legbüszkébbek. Nekünk sokkal többet jelent, hogy már másodszer kaptuk meg az aranykoszorús minősítést a galántai Kodály Napokon.

– **Most kicsit meglepett, mert én azt gondoltam, hogy a legnagyobb sikerként a Hajnalok Völgye kortárs kórusfesztivál meghonosítását fogja említeni...**

– Én úgy gondolom, hogy a fesztivál sikere nem csupán a miénk: a falué, sőt az országé is. **Abban a tekintetben ugyanis, hogy itt évről évre kortárs ősbemutatók zajlanak, egyedülállóak vagyunk.**

– **Miért éppen kortárs zeneszerzők műveit mutatják be?**

– Csáb komoly zenei tradíciókkal rendelkező falu. Itt mindig tevékenykedett két-három zenekar. Sok az olyan család, mint az enyém is, ahol a zene az életünk egyik sarkköve. De nem mindegy, milyen zene! Szüleink szintűgy, mint a mai fiatalok, csak a klasszikus vagy éppen a mulatós zenét ismerik. A kortárs zenét – akárcsak más kortárs művészeteket sem – nem tanítják az iskolákban. Pedig nagyon sok rendkívül tehetséges kortárs zeneszerző van, mint például Horváth Márton Levente vagy Tóth Péter. **Az ő zenéjük a mai kor emberének gondjairól, érzelmeiről, válságairól, kudarcairól és sikereiről szól. És pontosan ezért az az ember, aki nyitott, nagyon könnyen befogadóvá válhat.**

– **Idén kik voltak a fesztivál vendégei?**

– Csupán három kórust tudunk minden évben meghívni, erre van keretünk. Idén a debreceni Kölcsy kórus, a solymári férfikar, valamint a kassai Csermely kórus mutatkozott be, és Tóth Péter, Fekete Gyula, Zombola Péter, Horváth Márton Levente, Jozef Podprocký és Tóth Árpád műveinek volt az ősbemutatója. A nap végén pedig a négy kórus együtt adta elő Tóth Péter Cantate Domino című művét. Nem csupán azokból a környező falvakból, Lukanyényéről, Bátorfaluról, Nagykürtösről jöttek az érdeklődők, de szinte az egész régióból. A kórus tagjaival pedig azt tervezzük, hogy a jövőben összegyűjtjük a környék népzenei kincsét, és lekottázzuk. Szeretnénk egy olyan daloskönyvet kiadni, amelynek más kórusok is hasznát tudják venni. Hagyományaink ápolását, múltunk zenei kincsének megőrzését fontosnak tartjuk. Sokszor megkérdezték már tőlünk, mi a sikerünk titka. Hát ez. A közös cél, az összetartás és a végtelen alázat a zene iránt.

Jankovič Nóra

Az érdeklődők bővebben a www.hajnal.dalegylet.com vagy a www.dalegylet.com weboldalon olvashatnak a kórusról.